Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26220
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quando parsimoniā discit qui epularibus
cenis & largis dapibus assueuit. Et q̄ pci
osa ueste con spicuus in auro erat que pur
pura fulsit ad plebeiū se ac simplicē cul
tū quando deponit fascibus ille delec
tatus & honoribus esse priuat & in glo
rius non potest. Hic stipatus clientum
cuneis frequentiore comitatu officio
si agminis honestat. penā putat esse cū
solus ē. Tenacibus semp in lecebris neces
se ē ut solebat uiolencia in uitet. ī flet
supbia. ira cundia inflāmet. rapacitas
inquietet. crudelitas stimulet. ambicio de
lectet. libido p̄cipitet. Hec ego met ipse sepe
mecū nā & ipse quā plurimis uite poris
erroribus implicatus tenebar. quibus ex
ui me posse non credere ē. sic uiciis ad he
rentibus obsecundās. malis meis uelut
iam ppriis ac uernaculis effauebā. Sed
post quā unde genitalis caurilio supe
rioris eui labe deterso in expiatū pect